

: Jaunimas :

Mėnesinis laikraštis skiriamas jauniems.

KELI PATARIMAI.

Gîvenki prastai ir saikiai! Tokiu būdu tikėtai tegalima savo galias auginti ir pradēt zengti dîkîbên. Kuo-prastiau tu gîvesi, tuo-nepriuglingesnis tu bûsi. Mêginki apsieiti kiek galêdamas be mėsos valgio. Tasai maitina geidulius. Prâtinkis prie vaisiû. Jie kraujâ išlaiko tîrû ir sveikâ. Vengki alkoholâ. Jis proto ir doros galias naikina ir sutramdo sprendimâ.

Vengki lepumâ! Lepinimas gamina silpnîbe, ligas ir gêlimus. Nevengki pasistengimo, prisiveikimo ir skaudêjimo, kurie dera sveikâtai ir stiprêjimui. Atsiluosuok nuo to, kâ žmonês vadina palaima. Toji, kaip ir nepalaima, îra vîdaus pasaulio spalvos. Jeigu tas pasaulis îra tvirtas, jis visumet nepalaimâ pašâlina. Ligai uzêjus, zinoki, jog tai zîmis, kad tavo ar tavo botiû gîvenimas nebuvo, koks bûti turêjes, ir tavo kûnas reikalauja atbojimo. Bet nesirûpinki tuomet vien liga. Suraski jos priezastî ir versme. Ir pašalinki tâjâ. Geriausias bûdas gîdîties îra išmintingai gîventi: maitîties, ilsêti, dirbti, jausti, manîti.

Valdiki savo prigimtî! Kur geiduliai, kerštas, piktumas ir pavidas šelsta, tše gîvulis turi viršû žmogûje. Nêra galima ir nêra reikalinga prigimties norû varu išvaikîti. Savo sâmone kreipdami î prakilnesnius dalîkus, prigimties norai jâ seka ir tarnauja tâm, kas augsta îra. Neleiski niekumet savo jausmui bûti kelrodiu tavo troškimams, bet leiski tarti savo išmintî, sâzine ir savo didîbe. Mokîkis iš kûdikio, kas îra mîlėti ir meilėj palaimingas bûti. Suteiki savo palinkimams visâ tâ grožês pilnumâ, kurs neapsâkomu turtingumu ir pilnu pasitikimu iš giedraus ir linksmo kûdikio žvilgio spindi. Geismû svaigulij tu palaimâ vargu surasi. Geismus paprastai seka nesmagus atsipeikėjimas ir naujas troškulîs.

Nebûki žmoniû ir dalîkû vergas! Turtas, pagarba, garbês vieta, luomas neteikia žmogui vertîbês ir palaimos. Jie tâm têra antros eilês daiktai. Pirmutinēj stovi paties žmogaus, bûtent jo vidaus vertîbê ir prakilnîbê. Todêl nepasiduoki aniems pragaišties dalîkams. Visi jie apgauna žmogû. Ir skiriami kaip vienas ir paskutinis gîvenimo tikslas, jie îra neapsâkomû žmonijos vargû versmê. Nepasitikêk per daug draugais. Ir savo palaimos viltî neguldiki ant žmoniû. Pasitikêk savimi, savo Dievu.

Miklinki nuolatai savo kûnâ, dvâsiâ ir sielâ! Stiprinki jû galias dârbu ir žaismu. Eiki linksmas prie dârbo kaip prie žaismo. Ir imkis taip rimtai žaismo kaip dârbo. Kaip tu

kûnui jieškai tinkamo maisto, taip jieškoki geriausiojo ir savo sielai. Nepraleiski savo dienû netikusiais mâtîmais ir nevertais nutarimais. Nesiskûski piktais žmonėmis ir blogais laikais. Piktžolês visumet tše auga, kur nêra vaisingû augmenû, arba kur tais nesirûpinama. Stiprasis augmuo pats apveikia savo priešus. Miklinki gerus savo viekus ir remki visa, kas gera, jeib augtû ir viršû palaikîtû tiesa. Geriausiai kritikuoja tas, kurs pats dirba ir stengiasi šale netobûlo daikto statîti tobûlesnîjî.

Saugokis jêgû suskâldîmo! Savo galias žmogus tegâlî didinti jas krûvoj laikîdamas. Visai nuostabiai jos auga, kuomet susituri, susivaldai ir savo vidûje parimsti. Pastebêki didijî pavojû dabarties gîvenime: nerâmû ir skubû žmoniû susiêjimâ, luomû priešingumâ, "mokslo" žiniû naudojîmâ rinkos šauksmams, teâtro ištvirkîmâ, laikraštîû pasistengîmâ žmoniû sâmone prisegt prie šimto niekingû dalîkû, žmonêse auginti mânîmo vangumâ, širdies žiaurumâ ir vergû dvâsiâ. Saugokis žmoniû ir laikraštîû melû. Ir viens sau rimdamas didinki savo gâlîâ suzinoti tiesâ ir teisîbe ir gîvenki jomis.

Neapsisiaurinki šeimînos, luomo ir partîos reikalais! Gražu îra galêt sakîti: aš gîvenu tiktai savo šeimînos lâbui. Bet kuomet tas lâbas têra laikinis smagumas, tuomet žmogus pastoja vergas ir vargšas ir kitû žmoniû bei jû ûpû înagis. Kiekvienas turêtû nevertiamas kitiems

teikti savo galias, turtus ir savo širdingumą. — Taipo-jau pavojinga ūra gŕventi vien savo luomo reikalams. Žmogus tuomet labai greitai papranta vien juos tematŕti ir nebegali apie kitŕ žmoniŕ ir jŕ dārbo bei gŕvenimo vertŕbe teisingai spresti. Bet tiesiog blogai dārdo tas, kurs ŕsileidia ŕ partŕŕ veržtŕnes. Tŕse dažnai valdo ŕpatingos nuomonŕs, kurios svaigina ir apgauna. Labai greitai jos nubaugia sveikŕ žmogaus sprendimŕ. Visumet žvelgki ŕ visuomenŕ ir jos reikalus. Žvelgki pirm viso ŕ priešŕ, klausdamas, kame jis teisingesnis uę tave! Gerinki visuomenŕs padŕjimŕ kiek ir kuomet tu tai gali. Jauski save atsŕkamu uę visas ŕdas ir paklaidas, kurios ŕra dārdomos ir tavo priešŕ. Ipatiai nuoširdiai rūpinkis savo tautos labu ir jos ŕpatŕbŕmis.

Bŕki atsargus savo draugŕvime! Nepasirinki tŕm tokiŕ žmoniŕ, kurie tau ŕra vien smŕgŕs. Jieškoki sau draugŕ tarp prakilniŕjŕ ir tarp tŕ, kurie kaip-nors tavo dvŕsiai ir sielai gŕli bŕti naudingi. Kuriŕm praeities ir dabarties geriausi žmonŕs ŕra draugai, tŕ tŕjŕ gŕlios ir išmintis gelba. Iš draugo tŕria ne vien girdimi zodiai, bet ir negirdimi. Koks ŕra tavo draugas, toks ir tu greit pats esi. Mŕlimosios arba mŕlismojo prakilnŕbŕ ir skaistŕbŕ pastoja ir tavoji. Jos arba jo žemumas ir nedora, nors ir neapreiskinama, ne poŕlgo tave persunks ir trauks ŕ nesvarumŕ. Todŕl bŕki kaip tikt galŕdamas prakilnŕjŕ draugijoje ir ŕalinkis nuo zemŕjŕ.

Sergŕki savo mintis! Jos ŕra tavo gŕvenimo prasmŕ. Sergŕki ir savo jausmus. Jie ŕra tavo palaimos židinŕs. Sergŕk savo kŕnŕ. Jis turi bŕti sveikas. Bet jis neprivŕlo taves valdŕti. Jis turi bŕti tinkamas visŕm, kas žmogŕ augŕtina, bet ne tŕm, kas jŕ zemina.

Naudoki kiekvienŕ savo amžiaus dienŕ! Jaunos dienos ŕra kitokios negu senesniosios. Bet kiekviena turi savo turinŕ ir savo vertŕbe. Ir kiekviena turi tau derŕti dvŕsios bei sielos tarpimui bei praturtŕjimui. Augdamas mŕnŕme, jautime, valioj ir tvirtŕbŕj, tu bŕsi nuolatai jaunas. Mirtis taves negŕzdŕs. Tiktai tas, kurs nebetarpsta, ŕra pasenes. — Niekumet nepasiduok, nors išveizŕtŕ, lŕg visa griŕva. Žengki per gŕvenimŕ ne kaip pragaiŕties ŕeŕŕelis, bet kaip amžinŕbŕs spindulŕs. *Vidŕnas.*

Pastaba: Sekiau (ne vertiau) ŕiuo raŕneliu d-ro C. Andreŕ atitinkamŕ darbŕlŕ talpintŕ Vokietŕŕ laikraŕtŕj: Die Lebenskunst, Leipzig, Karl Lentze, 1908 Nr. 10.

JO SAULELŕ.

Apŕsakelŕ.

III.

Buvo mŕsŕ Jonas Kiŕtra 24 metŕ. Pastebŕjo, kad kartais merginos ŕ jŕ pažvelgdavo su juo susitikdamos ant jojo kasdienio tŕko. Ir nieko daugiau.

Tai kurŕ vŕkarŕ viena mergelŕ, kaęi-kŕ pasŕkŕ, gŕl bŕti ir lŕbŕ vŕkarŕ. Bet Kiŕtra nieko neatsakŕdamas ŕjo namon. Antrŕ dienŕ pietumis su jŕ vŕl susitiko. Garsiai jŕ tŕrŕ: lŕbŕ dienŕ, ir palŕkŕjusi sŕkŕ, jis turŕs nors dŕkui atsakŕti. Apsikaites jis lŕbŕ dienŕ pasŕkŕ. Ejo jŕ tad kelis žingsnius su juo drauge. Klausinŕjo, kodŕl nedraugaujŕs nei su vienu. Išmintings ir dorus vaikas bŕtŕ visur mielai priimamas.